

AD LECTOREM.

N primo huius mea de Magnetis, Magneticorum-
que cæterorum mirandâ facultate exercitationis adi-
tu, æquum, adeoque necessarium reor; vt Tibi, stu-
diosè Lector, initi à me consilij rationes aperi-
am, ac probem. Neque enim tuam non potest mentem per-
cellere appensa ad operis frontem Epigraphe; quâ as-
fero, palàmque profiteor me nouam Magnetologiam, siue nouam
de Magneticis Philosophiam exhibiturum. Quid enim, inquires, noui
de mirando hoc præ cæteris Naturæ operibus Arcano dici potest
præter ea; quorum mentionem non sine commendatione fecêre
Antiquorum ferè omnium Posteris tradita monumenta? Non mo-
dò Philosophi, ad quos maximè spectabat hoc Argumentum; sed
oratores etiam ac Poëtæ, Medici quoque, nec non Historiographi,
eius non rarò meminêre, & interdum quidem tam multis (vt suis
narrationibus maiorem gratiam ex eo conciliarent) vt vera falsis non
sine iniuria in rem suâ per se laude contentam asperserint. Quid
etiam noui ad ea præsertim accedere potest: quæ insignes magneticæ
Disciplinæ cultores, (quos eius Parentes præ Antiquis agnoscent
Posterius) suis vigiliis, suis laboribus, impensisque parta in rei Litera-
riæ maximum emolumentum contulerunt? Quid à Guillelmo Gil-
berto non tentatum, quid prætermis- sum est? qui primus tot expe-
rientiarum accuratè initarum copiâ hanc Philosophiam, cuius antea
vix concepta fuerant elementa, parturiisse videtur: quod paruo nec
tempore, nec studio, nec etiam sumptu, quinquaginta nummorum
millium, vt Herueus refert, non minore, ipsi stetit: sed impendio-
rum, vel animi contentionis, & operæ non eum pœnituit; cum pri-
mus ad immortalem nominis sui memoriam consecutus sit, vt vir-
tutem magneticam Terrestri globo à natura insitam demonstraret.
Quo quid illustrius hac in materia obseruari poterat? cum ex eo
Magneticarum ad orbis cardines directionum causa constet: ex cu-
ius

